چەت ئەل نادىر ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن تاللانما

كارمېن

مېرىمې [فرانسىيە]

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت- فوتو سۈرەت نەشرىياتى

چەت ئەل نادىر ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن تاللانما

كارمېن

مېرىمې [فرانسىيە]

تەرجىمە قىلغۇچى: قادىر راخمان

بۇ كىتاب جۇڭگو بالىلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتىنىڭ 2000 - يىل 12 - ئاي 1 - نەشرى 1 - باسمىسىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

چەت ئەل نادىر ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن تاللانما

كارمېن

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى تارقاتتى
شىنجاڭ مورتوم (MORTOM) مەتبەئەچىلىك چەكلىك
شىركىتىدە بەت ياسالدى
شىنجاڭ شىنبوۋېن مەتبەئەچىلىك چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى
2009 - يىل 5 - ئاي 1 - نەشرى، 2009 - يىل 8 - ئاي 2 - بېسىلىشى
فورماتى: 787×970 mm 1/32: باسما تاۋىقى: 6
ISBN 978-7-80658-914-4
باھاسى: 7.50 يۈەن

本书根据中国少年儿童出版社 2000年 12 月第 1 版第 1 次印刷版本翻译出版。

责任编辑：茹鲜古丽·吐尔逊

美术编辑：阿扎提·巴拉提
叶尔江·铁流

责任校对：艾比布拉·艾力
海来提·阿比提

审　　定：亚森·吾不力哈斯木
吐尔洪江·苏里坦

世界经典文学作品赏析

卡门（维文）

卡德尔·热合曼 译

新疆美术摄影出版社出版
新疆新华书店发行
新疆漠尔通(MORTOM)印刷有限责任公司制版
新疆新博文印刷有限公司印刷
2006 年 5 月第 1 版　2009 年 8 月第 2 次印刷
开本：787×970 毫米　1/32　印张：6
ISBN 978-7-80658-914-4

定价：7.50 元
如遇质量问题请与新疆美术摄影出版社出版科联系
电话：0991-4521461

ئاپتورنىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالى

مېرىمې (1803 — 1870) فرانسىيە يازغۇچىسى. ئۇ پارىژدىكى بىر بۇرژۇئا زىيالىي ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، بوۋىسى ئادۋوكات، دادىسى ناھايىتى تالانتلىق رەسسام بولۇپ، كېيىن ئوقۇتۇش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان. ئۇنىڭ ئانىسى 18 ـ ئەسىردىكى چۆچەك يازغۇچىسى بو- مېل خانىمنىڭ نەۋرىسى بولۇپ، ئۇمۇ ئۇستا رەسسام ئىدى. مۇشۇنداق ئائىلە شارائىتىدا ئۆسكەن مېرىمېدا كىچىكىدىن باشلاپلا سەنئەت تالانتى يېتىلىشكە باشلاپ، سەنئەتكە كۈچلۈك ئىشتىياق ۋە ھەۋەس قوزغىلىپ، كۈچلۈك كۆزىتىش ئىقتىدارى يېتىلگەن. كىچىكىدىن باشلاپ باياشات ئائىلىدە چوڭ بولغان يالغۇز ئوغۇل مې- رىمېغا ئاتا ـ ئانىسى بەك ئامراق ئىدى. ئۇ چېچەن، زىل بولۇپ، بۇلار ئۇنىڭ مىجەز ـ خاراكتېرىدىكى ئاساسىي ئالاھىدىلىك ئىدى.

1812 ـ يىلى، ئۇ دادىسى ئوقۇتقۇچىلىق قىلىۋاتقان ناپولېئون ئوتتۇرا مەكتىپىگە كىرىپ ئوقۇدى. مەكتەپتە ئۇ ناھايىتى تالانتلىق، ئۆگىنىشتە تىرىشچان، ئەمما، ناھايىتى جاھىل ئوقۇغۇچى ئىدى، رەسىم سىزىشقا

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbo

ئۇستا ئىدى، چەت ئەل تىلىغا كۆچلۈك ھەۋەس قىلاتتى. 1819 ـ يىلى، ئۇ ئوتتۇرا مەكتەپنى تۈگەتكەندىن كېيىن دادىسىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە پارىژ ئۇنىۋېرسىتېتىغا كىرىپ قانۇن ئۆگەندى، ئەمما، ئۇنىڭ قىزىقىدىغىنى بۇ ئەمەس ئىدى. ئالىي مەكتەپتە ئوقۇش مەزگىلىدە ئۇ ئاجايىپ قىزغىنلىق بىلەن تىلشۇناسلىق ھەققىدە تەتقىقات ئېلىپ باردى، ھەرقايسى ئەللەرنىڭ كلاسسىك ئەدەبىياتى، پەلسەپىسى ۋە سېھىرگەرلىكى ئۈستىدە كەڭ تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ، مول بىلىمگە ئىگە بولغاچقا، ئۇ يازغۇچى بولۇشتىن ئىلگىرىلا چوڭقۇر بىلىمگە ئىگە بىر ئالىمغا ئايلاندى. ئۇ ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ ئۇزۇن ئۆتمەي ئەدەبىي ئىجادىيەت يولىغا ماڭدى. ئۇ دائىم پارىژدىكى داڭلىق مەدەنىيەت ئەربابلىرى توپلىنىدىغان سالونلارغا بېرىپ، ستېندال قاتارلىق ھەرقايسى ساھەلەردىكى ۋەكىللىك خاراكتېرگە ئىگە شەخسلەر بىلەن تونۇشتى. ستېندال ئىدىيە جەھەتتە پىشىپ يېتىلگەن، تىرىلگەن سۇلالىگە قارشى قەيسەر جەڭچى ئىدى، ئۇ مۇكەممەل رېئالىستىك ئەدەبىيات ـ سەنئەت ئىدىيىسىگە ئىگە بولۇپ، مېرىمې ئۇنىڭ ئىدىيىسىنى قوبۇل قىلدى ۋە ئۇنىڭ بىلەن قەدىناس دوستلاردىن بولۇپ قالدى.

1829 ـ يىلى، مېرىمې ئەدەبىي ئىجادىيەتتە ئۆزگە

تېخىمۇ مۇۋاپىق بولغان يول تاپتى، بىر يىلدىن كۆپرەك ۋاقىت ئىچىدە ئۇ ئارقا ــ ئارقىدىن مۇۋەپپەقىيەتلىك چىققان بىر تۈركۈم پوۋېستلارنى يېزىپ چىقتى، بۇلار ئىچىدە ئەڭ داڭلىقلىرى «ماتىئو فالكىنى»، «تامانگو» قاتارلىقلاردۇر. 1830 ــ يىلى، ئىيۇل ئىنقىلابىنىڭ هار-پىسىدا مېرىمې ئىسپانىيىگە ساياهەتكە بېرىپ، كېيىن ئۇنىڭ كىشىلىك تۇرمۇشىغا ناهايىتى چوڭ تەسىر كۆرسەتكەن مونتىخو گراف خانىم بىلەن تونۇشۇپ قال-دى، ئىسپانىيە ساياهىتى ئۇنىڭ ئىجادىيەت نەزەرىنى زور دەرىجىدە كېڭەيتتى، بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ هېكايىلىرىدە ئىسپانىيە ۋەقەلىكلىرى ۋە ئىسپان خاراكتېرى توغرى-سىدىكى تەسۋىرلەر ئورۇن ئالدى.

1830 ــ يىلدىن كېيىن، مېرىمې هۆكۈمەتنىڭ مە-مۇرىي ئورگىنىدا ئەمەلگە ئېرىشىپ، كۆزگە كۆرۈنگەن ئارخېئولوگ ۋە تارىخشۇناس بولۇپ قالدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇ فرانسىيىنىڭ قەدىمىي ئاسار ئەتىقىلىرىنى قېزىش، رەتلەش ۋە ساقلاش جەهەتلەردە ناهايىتى چوڭ تۆهپە يا-راتتى. بۇنىڭغا سېلىشتۇرغاندا 1830 ــ يىلدىن كېيىن، مېرىمې ئەدەبىي ئىجادىيەت جەهەتتە ئىلمىي پائالىيەت جەهەتتىكىدەك ئۇنداق ئاكتىپ بولالمىدى. پەقەت هەر 3 ــ 4 يىلدىلا ئاندىن بىرەر رومان ئېلان قىلالىدى. ئەمە-ما، ئۇنىڭ ئىدىيە ئالاهىدىلىكى ۋە بەدىئىي ئۇسلۇبىنى

ھەممىدىن بەك ئىپادىلەپ بېرەلەيدىغان داڭلىق ئىككى رومانى «گېرونىبا» (1840) ۋە «كارمېن» (1845) دەل مۇشۇ مەزگىلدە ئېلان قىلىندى.

1853 ـ يىلى، ناپولېئون III مېرىمېنى يۇقىرى پالاتا ئەزالىقىغا تەيىنلەپ، ئۇنى ئەمەلىيەتتە ئوردىدىكى يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدارغا ئايلاندۇرۇپ قويدى. شۇنىڭدىن باشلاپ، ئۇنىڭ كۆڭلىرى تەبرىكلەش پائالىيەتلىرى، ئويۇن ـ تاماشا، مۇراسىم، زىياپەتلەردە ئۆتۈپ، نۇرغۇن قىممەتلىك ۋاقتى زايا بولۇپ كەتتى ـ دە، ئۇنىڭ ئەدىب ۋە ئالىملىق ھاياتى ئەمەلىيەتتە ئاخىرلاشتى؛ ئاخىرقى ئۆمرىدە، ئۇ دائىم چەت ئەللەرگە ساياھەتكە چىقىپ، راھەت ـ پاراغەت ئىچىدە ياشىدى. 1870 ـ يىلىدىكى پرۇسسىيە ـ فرانسىيە ئۇرۇشىدا، ئۇ باشتىن ـ ئاخىر ناپولېئون III نىڭ ئوردىسىغا سادىق بولۇپ، قەتئىي ھالدا پارىژدا تۇردى. پەقەت كېيىنكى ۋاقىتلارغا كەلگەندە ئاندىن جەنۇبتىكى كىچىك شەھەر گاناغا باردى ـ دە، ئۇزۇن ئۆتمەي شۇ يەردە ئالەمدىن ئۆتتى، ئۇنىڭ ھاياتى 2 ـ ئىمپېرىيىنىڭ گۇمران بولۇشى بىلەن تەڭلا دېگۇدەك ئاخىرلاشتى. بۇ مېرىمېغا نىسبەتەن ئەڭ پاجىئەلىك ئاقىۋەت ئىدى.

مەن ھەمىشە ئاشۇ جۇغراپىيىشۇناسلارنىڭ دېگەنلىرىنىڭ زادى ئاساسىنىڭ بار ياكى يوقلۇقىدىن گۇمانلىنىمەن.

ئۇلار: مىلادىيىدىن ئىلگىرىكى 45 ـ يىلى، كائېسار بىلەن پومپېئۇسنىڭ ئىككى ئوغلى قاتتىق سوقۇش قىلغان جاي، يەنى مىنداگۇ جەڭگاھىنىڭ ئورنى بولغان ئىسپانىيىنىڭ قەدىمكى شەھىرى باستۇلى پونى ئۆلكىسىدە، بۇگۈنكى مىندا بازىرى بىلەن چېگرىداش، دېيىشكەندى. ئەمما، مېنىڭ ئىسپاتلاپ كۆرۈشۈمچە ئۇنداق ئەمەس ئىكەن.

كائېسارنىڭ ئىسپانىيىگە يۈرۈش قىلغانلىقى توغرىسىدىكى «ئىسپانىيىدىكى ئۇرۇش» ناملىق تارىخىي كىتاب ۋە ئىسپانىيە سىياسىئونى ئاۋسۇنا تۆرە ساقلىغان قەدىمكى يۇنان ۋە قەدىمكى رىمغا دائىر كۆپلىگەن قىممەتلىك ماتېرىياللار ماڭا مىنداگۇ جەڭگاھىنىڭ ئورنىنى چوقۇم مېنتىلىيە ئەتراپىدىن ئىزدەش كېرەكلىكىنى ئۇقتۇردى.

1830 ـ يىلى باش كۈزدە، مەن ئاندالۇتسىيىگە يېتىپ بارغانىدىم، بۇ يەردە مەن يىراققا ساياھەت قىلىپ، ئۆزۈمدىن بۇيان كاللامنى چىرماپ كېلىۋاتقان بۇ گۇ-

مانىنى يېشىش نىيىتىگە كەلدىم.

ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئاشۇ تۆپىلىكى مەن بۇ ئىش بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان بىر ئىلمىي ماقالە ئېلان قىلماقچىمۇ بولدۇم. مەن ماقالەم ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئاشۇ ئەمەلىيەتچىل، ئەستايىدىل ئارخېئولوگلارغا قىلچىلىكمۇ زورمۇزور قۇراشتۇرۇلغاندەك تەسىرات بېرىپ قالماسلىقىنى ئۈمىد قىلاتتىم.

ئەمما، مېنىڭ ئىلمىي ماقالەم ئاخىرقى ھېسابتا بۇ جۇغراپىيىلىك سىرنى ئېچىپ بېرىشتىن ئىلگىرى، سىزگە ئىنتايىن قىزىقارلىق بىر ھېكايىنى سۆزلەپ بەرمەكچىمەن. گەرچە بۇ ھېكايىنىڭ مىنداگۇ جەڭگاھىنىڭ ئورنى بىلەن ھېچقانداق مۇناسىۋىتى بولمىسىمۇ، يەنە كېلىپ سىزنىڭ كېيىنكى پەرەزلىرىڭىزگە ھېچقانداق تەسىر يەتكۈزمىسىمۇ، لېكىن ئۇ ھەقىقەتەن ئىنتايىن قىزىقارلىق بىر ھېكايە.

مەن كوردوۋادا بىر يول باشلىغۇچى ياللىۋالدىم ھەمدە ئىككى ئاتنى ئىجارىگە ئالدىم ـ دە، يىراق دالا سەپىرىنى باشلىۋەتتىم.

مېنىڭ ئېلىۋالغان ھەممە يۈك ـ تاقلىرىم پەقەت كائېسارنىڭ «يىراقتا يۈرۈش» ناملىق كىتابى بىلەن بىرنەچچە قۇر كىيىملا ئىدى.

بىر كۈنى، مەن كاساينا تۈزلەڭلىكىدىكى بىر ئېگىز-

لىكتە مۇشەققەت ئىچىدە ئايلىنىپ يۈرەتتىم، ھېرىپ ھالىمدىن كەتكەن، قاتتىق ئۇسساپ كەتكەنىدىم، ئۇنىڭ ئۈستىگە كۆچلۈك قۇياش نۇرى كۈن بويى ئادەمنى كۆيدۇرۇپ ئازابلايتتى.

ئاچچىقىم كەلدى، كائىسار ۋە پومپېئۇسنىڭ ئو-غۇللىرىنى تازا تىللىغۇم كەلدى.

بىراق، بۇ چاغدا مەن تۇيۇقسىز ئۆزۈم كېتىۋاتقان كىچىك يولدىن سەل يىراق جايدا چىم ۋە قومۇشلار ئۆسكەن بىر پارچە يېشىللىقنى كۆردۈم.

دېمەك، بۇ، يېقىن ئەتراپتا سۇ بارلىقىدىن دېرەك بېرەتتى.

مەن ناھايىتى خۇشال بولۇپ كەتتىم، يېقىن بېرىپ قارىسام بايا مەن كۆرگەن ئۇ يېشىللىق ئەسلىدە سازلىق ئىكەن. قارىغاندا، كابۇلا تېغىدىكى جىلغىدىن كەلگەن كىچىك ئېقىن مۇشۇ جايدا يوقاپ كەتكەندەك قىلاتتى.

مەن: شۇنداق ئىكەن، ئۇنداقتا ئەڭ ياخشىسى ئاشۇ كىچىك ئېقىننى بويلاپ يۇقىرىغا مېڭىپ باقاي، ئۇ چاغدا تېخىمۇ سۈزۈك بىرەر بۇلاق سۈيى تېپىلىپ قالار، يەنە زۇلۇك ۋە چارپاقىلارنىڭ پاراكەندىچىلىكىدىنمۇ قۇ-تۇلالايمەن، ئېھتىمال يەنە سايىداشقا بولىدىغان بىرەر ئۆڭكۈر ئۇچراپ قالسىمۇ ئەجەب ئەمەس، دەپ ئويلىدىم.

ئاخىرى جىلغا ئاغزىغا كەلدىم، ئېتىم تۇيۇقسىز

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbo

قاتتىق كىشنەپ كەتتى، شۇنداقلا يەنە بىر ئاتنىڭمۇ كىشنىگەن ئاۋازى ئاڭلاندى. ئەمما، مەن يەنە بىر ئاتنىڭ زادى نەدە ئىكەنلىكىنى كۆرەلمىدىم.

ئالدىغا قاراپ مېڭىۋەردىم، تەخمىنەن 100 قەدەمگە يېقىن ماڭغان چېغىمدا تۇيۇقسىزلا جىلغىدىن بىر ئوچۇقچىلىققا چىقىپ قالدىم، ئەتراپ ھەممىسى ئېگىز چوققىلار بولۇپ، بۇ جاي بىر تەبىئىي ئېلىشىش مەيدانى ئىدى.

مەن ناھايىتى خۇش بولۇپ كەتتىم، بۇ جاي ھەقىقەتەن ئادەمنىڭ خىيالىغىمۇ كەلمەيدىغان ئىنتايىن ياخشى ئارامگاھ ئىدى.

تىك قىيانىڭ ئاستىدىكى بىر جايدىن ئېتىلىپ چىقىۋاتقان بۇلاق سۈيى يەردىكى بىر كىچىك كۆلچەككە شارقىراپ چۈشۈپ تۇراتتى، كۆلچەك تېگىدىكى ئۇششاق قۇم روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى. كۆلچەك بويىدىكى بىرقانچە تۈپ ياپيېشىل دۈب دەرىخى بوران-چاپقۇن ۋە يامغۇرنىڭ ساۋاشلىرىغا پىسەنت قىلماي، كۆلچەك ئەتراپىغا سايە تاشلاپ تۇراتتى.

كۆلچەك ئەتراپىدا يەنە ياپيېشىل بىر پارچە ئوتلاق بولۇپ، بۇ ھەقىقەتەن بىر تەبىئىي كارىۋات ئىدى. بۇنىڭدىكى راھەتنى ئېھتىمال يېقىن ئەتراپتىكى بىرەر سارايدىنمۇ تېپىش تەس بولۇشى مۇمكىن ئىدى.

دەل مەن ئۆزۈمنىڭ بىر خىلۋەت خىيالىي دۇنيانى تاپقانلىقىمدىن خۇشاللىنىپ تۇرغان چېغىمدا، بىردىنلا بۇ شان ـ شەرەپىنىڭ ھەرگىز ماڭا مەنسۇپ بولمايدىغانـ لىقىنى تونۇپ يەتتىم. چۈنكى مەن بىر ئەرنىڭ مەندىن بۇرۇن كېلىپ ئۇ يەردە دەم ئېلىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. بايا مەن ئوتلاق يېنىغا كەلگەن چېغىمدا ئېھتىمال ئۇ ئوتلاق ئىچىدە ئۇخلاۋاتقان بولسا كېرەك.

ئېتىمنىڭ كىشنىگەن ئاۋازى ئۇنى ئويغىتىۋەتكەن بولسا كېرەك، ھازىر ئورنىدىن تۇرۇپ ئېتى تەرەپكە قاـ راپ ماڭدى. ئۇنىڭ ئېتى بولسا خوجايىنى ئۇخلاۋاتقان پۇرسەتتە ئوتلاقتا قورسىقىنى ئوبدان تويغۇزۇۋالغانىدى.

بۇ ئوتتۇرا ياشلىق، ئوتتۇرا بويلۇق بىر ئەر بولۇپ، ئۆزى قاۋۇل، كۆزلىرى سۇرلۇك، تەكەببۇر كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ تېرىسى ئەسلىدە ناھايىتى چىرايلىق بولسىمۇ، ئەمما، ھازىر ئاپتاپتا كۆيۈپ چېچىدىنمۇ بەكرەك قارىداپ كەتكەنىدى. ئۇ بىر قولىدا ئېتىنىڭ چۇلۋۇرىنى، يەنە بىر قولىدا بىر مىلتىقنى تۇتۇپ تۇراتتى.

راست گەپنى قىلسام، مەن ئۇنىڭ قولىدىكى مىلـ تىق ۋە سۇرلۇك چىرايىنى كۆرگىنىمدە، ھەقىقەتەن بىرئاز قورقتۇم. ئەمما، ئۆز گېپىمگە كەلسەم، مەن بادـ ىت دېگەندەك كىشىلەرنىڭ بارلىقىغا ئىشەنمەيتتىم، چۈنكى، كىشىلەرنىڭ ھەمىشە باندىت بار دېگەنلىكىنى

ئاڭلىسامىمۇ، ئەمما مەن زادىلا كۆرۈپ باقمىغان ئىدىم. بۇنىڭ ئەكسىچە، مەن ئولتۇرغان ساددا، ياۋاش دېھقانلارنىڭ تولۇق قوراللىنىپ بازارغا بارغانلىقىنى كۆرگەن.

شۇڭا، مەن بۇ چاغدا بىر ناتونۇش ئادەمنىڭ قورال كۆتۈرۈپ يۈرگەنلىكىنى كۆرۈپلا، ئۇنىڭ نىيىتى يامان بولۇشى مۇمكىن دەپ گۇمانلىنىشقا بولمايدۇ، دەپ ئويلىدىم. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ مېنىڭ ئاشۇ بىرنەچچە قۇر كۆڭلىكىم ۋە ھېلىقى «يىراقتا يۈرۈش» ناملىق كىتابىمنى بۇلاپ كەتكەن تەقدىردىمۇ، ھېچقانچە چوڭ ئىش بولمايتتى، ناۋادا ئۇ بۇنى بۇلاپ كەتسە ئۇنىڭغا زادى نېمە پايدىسى تېگەر؟

شۇڭا، مەن ئالدى بىلەن ئۇ قورال كۆتۈرۈۋالغان ئەرگە سەمىمىيلىك بىلەن باش لىڭشىتىپ، كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ: «شىرىن ئۇيقۇڭىزنى بۇزۇۋەتتىممۇ ـ قانداق» دەپ سورىدىم.

ئۇ ئەر جاۋاب بەرمەي، بېشىمدىن ـ پۇتۇمغىچە سەپسېلىپ چىقتى.

ئاندىن ئۇ ئۆزىنىڭ مېنى كۆزىتىشىدىن مەمنۇن بولغان بولسا كېرەك، يەنە ئوخشاشلا شۇنداق دىققەت بىلەن يول باشلىغۇچۇمغا سەپسېلىشقا باشلىدى.

بۇ چاغدا يول باشلىغۇچۇم بۇياققا كېلىۋاتاتتى، ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ ھېلىقى ئەرنى كۆرگەندە دەرھال

قەدىمىنى توختاتتى، چىرايىمۇ تاتىرىپ كەتتى.

يامان بولدى! چوقۇم ئەسكى ئادەمگە ئۇچراپ قاپتىمىز، دەپ ئويلىدىم مەن. لېكىن يەنىلا ئېھتىيات قىلىغىنىم تۈزۈك، ھەرگىز قىلچىمۇ خاتىرجەمسىزلىك ۋە ئەنسىزلىك ھالىتىمنى ئاشكارىلاپ قويماسلىقىم كېرەك، دەپ ئۆزۈمنى ئاگاھلاندۇردۇم.

مەن ئاتتىن چۈشۈپ، ئات باقارغا ئاتنىڭ ئېگىرىنى ئېلىۋېتىشكە بۇيرۇدۇم. ئاندىن مەن كۆلچەك بويىغا يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ، بېشىمنى ۋە قولۇمنى مۇزدەك سۇغا چىلىدىم، ئاندىن يەنە سۇ ئىچتىم.

ئەمما، مەن شۇلارنى قىلىۋېتىپ، يول باشلىغۇچۇم ۋە ھېلىقى ناتونۇش ئادەمنى دىققەت بىلەن كۆزىتىشنى ھەرگىز ئېسىمدىن چىقارمىدىم. يول باشلىغۇچۇم يەنىلا بۇياقتا قاراپ كېلىۋاتاتتى، ئەمما، ناھايىتى زورىغا مېڭىۋاتقانلىقى بىلىنىپ تۇراتتى.

ھېلىقى ئەرنىڭ بىزگە يامان نىيىتى يوقتەك قىلاتتى. چۈنكى، ئۇ يەنە ئېتىنى قويۇۋەتكەن، بايا توغرىسىغا قىلىپ كۆتۈرۈۋالغان مىلتىقنىڭ ئۇچىنى ئەمدى يەسكە قارىتىپ قويغانىدى.

قارىغاندا، ئەمدى بىرەر ئىش بولمايدىغاندەك قىلاتتى. مەن ئۆزۈمنى چۆپلۈك ئۈستىگە تاشلاپ، پۇت ـ قولۇمنى سوزۇپ ياتتىم. يەنە بىپەرۋا قىياپەتتە ھېلىقى ناتونۇش

ئەردىن: «چاقمىقىڭىز بارمۇ» دەپ سورىدىم ۋە شۇنداق دېگەچ سىگارت قېپىنى يانچۇقۇمدىن چىقاردىم.

ھېلىقى مىلتىق تۇتۇپ تۇرغان ناتونۇش ئادەم زادىلا ئۈنسىمىدى، پەقەت يانچۇقىنى بىر هازا ئاختۇرۇپ ئاران دېگەندە بىر چاقماقنى ئېلىپ، دەرھال تاماكامنى تۇتاشتۇرۇپ بەردى.

ئاندىن ئۇ ناھايىتى مۇلايىملىق بىلەن ئالدىمدا ئولتۇردى. لېكىن، يەنىلا ھېلىقى مىلتىقىنى تۇتۇپ تۇراتتى.

مەن تاماكامنى چېكىۋېتىپ، قايتىدىن بىر تال سىگارت سۇغۇرۇپ ئېلىپ، ئۇنىڭدىن تاماكا چېكىدىغان ـ چەكمەيدىغانلىقىنى سورىدىم.

— چېكىمەن، ئەپەندى، — دېدى ئۇ.

ئۇ ئاخىر زۇۋانغا كەلدى. ئەمما مەن ئۇنىڭ «S» تاۋۇشىنى چىقارغاندىكى تەلەپپۇزىنىڭ ئاندالۇتسىيىلىكلەرنىڭ تەلەپپۇزىغا ئوخشىمايدىغانلىقىنى بايقىدىم. شۇڭا، مەن ئۇمۇ ماڭا ئوخشاش بىر ساياھەتچى ئىكەن، ئوخشىمايدىغىنى ماڭا ئوخشاش ئارخېئولوگ ئەمەس ئىكەن، دەپ پەرەز قىلدىم.

— چېكىپ بېقىڭ، ناھايىتى ياخشى سىگارت! — مەن ئۇنىڭغا بىر تال كۇبا سىگارتىنى ئۇزاتتىم.

ئۇ قولۇمدىن سىگارتنى ئېلىپ تۇتاشتۇرۇپ چەكتى

ھەمدە ماڭا بىشىنى لىڭشىتىپ رەھمەت ئېيتتى.

— پاھ! — ئۇ سىگارتنى قاتتىق بىر شوراپ، ئىـ-سىنى ئاستا-ئاستا پۈۋلىدى، — تاماكا چېكىپ باقمىـ-غىنىمغا ناھايىتى ئۇزۇن بولدى.

ئىسپانىيىدە بىر تال تاماكاڭنى خەق قوبۇل قىلسا، ئۇنىڭ بىلەن دوستلۇق مۇناسىۋىتى ئورناتقىلى بولاتتى.

بۇ ئادەم ناھايىتى گەپدانىدەك قىلاتتى. گەرچە ئۇ ئۆزىنى مونتىلىيالىق دېگەن بولسىمۇ، ئەمما، ئۇ بۇ يەرنىڭ ئەھۋالىنى ئانچە پىششىق بىلمەيدىكەن. ئۇ بىز ھازىر تۇرۇۋاتقان بۇ جىلغىنىڭ ئىسمىنىڭ نېمە ئىـ-كەنلىكىنى ھەم ئەتراپتىكى كەنتلەرنىڭ ئىسمىنىمۇ بىلمەيدىكەن.

ئارقىدىن مەن يەنە ئۇنىڭ مۇشۇ ئەتراپتا بىرەر خارابىلىكنى، گىرۋىكى قېلىن كاھىشلارنى ياكى نەقىش ئويۇلغان تاشلارنى ئۇچراتقان-ئۇچراتمىغانلىقىنى سو-رىدىم. ئۇ راستچىللىق بىلەن ئۆزىنىڭ ئەزەلدىن مۇنداق نەرسىلەرگە دىققەت قىلمايدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلدى.

ئەمما، ئۇنىڭ ئات توغرىسىدىكى سۆزلىرى ناھايىتى جايىدا بولدى. ئۇ مېنىڭ ئېتىمنىڭ كەمچىلىكلىرىنى ئەيىبلەپ، ئارقىدىن ئۆزىنىڭ ئېتىنى ماختاشقا باشلىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئېتىنىڭ كوردوۋادىكى مەشھۇر ئات فىر-مىسىدىن چىققان داڭلىق نەسىللىك ئات ئىكەنلىكىنى،

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com